

1030.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

**o przeliczowaniu należności innymi przepisami
nieobjętych oraz o posiłkowym stosowaniu
rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.**

Na zasadzie art. 1 lit. F, punktu 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

Należności z niektórych stosunków służbowych.

§ 1. 1) Roszczenia do Skarbu Państwa, wynikające z publiczno-prawnego stosunku służbowego, jako to roszczenia o niewypłacone w przepisany terminie lub w przepisanej wysokości pobory urzędnicze (uposażenia, diety, koszty podróży, i t. p.), zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 2 niniejszego rozporządzenia) przeliczują się według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. chyba że po stronie uprawnionego do poboru zachodzi w odebraniu należności zawiniona zwłoka; w tym przypadku roszczenia te przeliczują się tylko w stosunku 1 złoty = 1.800.000 mk. polskich. Nie będzie uważane za winę nieprzyjęcie sumy nieodpowiadającej co do wartości w czasie wyasygnowania przepisom niniejszego rozporządzenia.

2) Roszczenia Skarbu Państwa do osób, które pozostają lub pozostawały do Państwa w publiczno-prawnym stosunku służbowym (wojskowych, sędziów, urzędników, nauczycieli, niższych funkcjonariuszów i t. p.), wynikające z takiego stosunku, jako to roszczenia o zwrot nadpłaconych poborów, zaliczek, zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych, inwalidzkich, roszczenia o wynagrodzenie wyrządzonych Skarbowi Państwa szkód i t. p. przeliczują się na 50% sum obliczonych według skali § 2 wyżej powołanego rozporządzenia—a na 100%, jeżeli ze strony osoby obowiązanej zachodzi wina, stwierdzona wyrokiem sądowym, lub orzeczeniem dyscyplinarnym.

3) Postanowienia ustępów poprzednich stosuje się również do roszczeń, wynikających ze stosunków służbowych opartych na prywatno-prawnych umowach ze Skarbem Państwa.

4) Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do roszczeń wynikających ze stosunków służbowych, zawiązanych między innymi osobami prawa publicznego i ich funkcjonariuszami.

5) Kaucje, złożone przez funkcjonariuszów w tym paragrafie wymienionych, będą przeliczowane na 15% sum obliczonych według skali § 2.

§ 2. Niewypłacone w przepisany terminie lub przepisanej wysokości zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 1 ust. 1) będą wypłacane w równych ratach w ciągu lat 5 począwszy od 1 kwietnia 1925 roku.

Koszty leczenia w szpitalach publicznych i koszty poniesione w wykonywaniu opieki społecznej.

§ 3. 1) Należności za koszty leczenia w szpitalach powszechnych i publicznych, państwowych, samorządowych, fundacyjnych oraz należących do instytucji społecznych i dobroczynnych przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powołanego wyżej rozporządzenia. Za podstawę przerachowania przyjmuje się takse obowiązującą w tym miesiącu, w którym chory zakład opuścił względnie ostatnią takse przed wprowadzeniem taksy w walucie złotej oraz odpowiednią stawkę § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. Jeżeli chory przebywał w szpitalu dłużej niż kwartał, należności za każdy kwartał przerachowuje się osobno, biorąc za podstawę takse obowiązującą w środkowym miesiącu kwartału i odpowiednią stawkę skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku, co do końcowego zaś okresu pobytu chorego—takse obowiązującą w miesiącu, w którym chory zakład opuścił i odpowiednią stawkę.

2) Zobowiązania wzajemne ciał samorządowych z tytułu wykonywania opieki społecznej przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku.

Należności za ropę bruttową.

§ 4. Należności za ropę bruttową, oparte na austriackim cesarskim rozporządzeniu z dnia 10 sierpnia 1915 r. (Dz. U. P. № 239) oraz na ustawie z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 55 poz. 337) przerachowuje się w następujący sposób:

- a) należności za ropę z produkcji od 1 listopada 1918 r. do 31 sierpnia 1920 r., ustalone w markach rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 476) przerachowuje się według pełnej stawki z września 1920 r. skali § 2 rozporządzenia z 14 maja 1924 r.;
- b) należności za ropę z produkcji od 1 września 1920 r. do 31 kwietnia 1923 r. przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powyższego rozporządzenia, biorąc za podstawę cenę ustaloną w markach za miesiąc, w którym ropa została wówczas wyprodukowaną, oraz stawkę skali § 2 rozporządzenia z dn. 14 maja 1924 r. z miesiąca drugiego po miesiącu produkcji, przyczem za miesiąc pierwszy nie uważa się miesiąca produkcji;
- c) należności za ropę z produkcji od 1 maja 1923 r. do 31 grudnia 1923 r. przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powyższego rozporządzenia, biorąc za podstawę cenę ustaloną w markach polskich za miesiąc, w którym ropa została wówczas wyprodukowana, oraz stawkę skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. z miesiąca następnego.

Należności Skarbu Państwa od gmin.

§ 5. Należności od gmin z tytułu wypłaconych przez Skarb Państwa nauczycielom szkół powszechnych równoważników użytkowania niedostarczonych gruntów tudzież zaliczek na gminne budżety szkolne

przerachowuje się na 50% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku.

Należności Skarbu Państwa z tytułu pokrywania niedoborów administracyjnych.

§ 6. Zobowiązania terytorjalnych związków samorządowych do zwrotu sum wypłaconych im przez Skarb Państwa na pokrycie niedoborów administracyjnych przerachowuje się na 20% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Zobowiązania Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu ubezpieczeń.

§ 7. Odszkodowania należne ubezpieczonym od Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych tak z czasu własnej jej działalności, jak z czasu działalności Wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem przerachowuje się na 10% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z 14 maja 1924 r., przyczem dla zastosowania stawek tej skali miarodajnym jest czas płatności odszkodowania w myśl obowiązujących przepisów.

Co do odszkodowań z czasu działalności wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem służy Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych prawo zwłoki do dnia 1 stycznia 1926 r.

Inne należności.

§ 8. Wszelkie należności, płatne w markach polskich, których przerachowania na złote (lub franki złote) nie określono ani niniejszem rozporządzeniem, ani żadnemi innemi przepisami, należy przerachowywać, jeżeli ciążą realnie na nieruchomościach lub są na nich hipotecznie zabezpieczone według przepisów §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu należności prywatno-prawnych, jeżeli zaś nie są zabezpieczone hipotecznie — na 15% sum obliczonych według skali § 2 powyższego rozporządzenia.

Postanowienia posiłkowe.

§ 9. Do przerachowania należności nieobjętych rozporządzeniem z dnia 14 maja 1924 roku stosować należy posiłkowo—o ile analogja jest uzasadniona—ogólne przepisy tego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. wraz z jego uzupełnieniami, a zwłaszcza §§ 1—4, 27a, 35-e i 35-f, 36, 37, 40, 43—45.

Wyłączenia.

§ 10. Przepisy rozporządzeń o przerachowaniu nie mają zastosowania do tych należności, które wynikają z traktatów międzynarodowych, a w tych rozporządzeniach nie zostały wyraźnie przerachowane, jak również do zobowiązań z emisji papierów wartościowych, wypuszczonych pod gwarancją państwową, a nie wymienionych w rozporządzeniach o przerachowaniu.

Postanowienia końcowe.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-

nistrem Sprawiedliwości i innymi zainteresowanymi ministrami.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciachowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*
